

Ελλάδα 2018: 1 έτος, 1 πενταετία και 1 κοινωνία σαν αστάθμητος παράγοντας.

Του [Δημήτρη Τρικεριώτη](#)

Η περίοδος 2015-2017 πέρασε σαν ένα σκηνικό ξεκαθαρίσματος λογαριασμών που

εκκρεμούσαν από την περίοδο 2010-2014:

Λογαριασμός οικονομικός για μια αναίμακτη εδραίωση της λιτότητας και της ανισότητας με συγκέντρωση του πλούτου σε λιγότερα χέρια.

Λογαριασμός πολιτικός για το ποιος μπορεί να διαχειριστεί την οικονομική κρίση προς όφελος πρώτα και κύρια των δανειστών.

Λογαριασμός κοινωνικός για το πώς οι πολίτες θα αποδεχθούν σαν αναπότρεπτη μια μακροχρόνια μίζερη καθημερινότητα χωρίς κίνητρα και προοπτική.

Λογαριασμός ιδεολογικός για το πώς θα μπορούσε η πολιτική να «αποκαθαρθεί» στην πράξη από τις έννοιες δεξιά-αριστερά – στην ουσία να καταργηθεί.

Αν λοιπόν θεωρήσουμε το 2017 σαν το απαύγασμα αυτής της πορείας «συνειδητοποίησης» και «συμμόρφωσης», με ανάλογο δυναμικό τρόπο ας δούμε την επόμενη συνεκτική περίοδο που ανοίγεται μπροστά μας, δηλαδή την 5ετία 2018-2022.

Συνεκτική όχι μόνο γιατί συνδέεται «αρμονικά» με την προηγούμενη, αλλά κυρίως γιατί η «κανονικότητά» της συνέχεται από ήδη γνωστούς οικονομικούς στόχους και τρόπους επίτευξής τους.

Οι αριθμοί σήμερα αντί να είναι εργαλεία αλήθειας και διεξόδου τείνουν να παραπληροφορούν.

Δεν θα έπρεπε ωστόσο να αγνοήσουμε [την πρόβλεψη του ΔΝΤ](#) ότι το 2022 οι Έλληνες θα έχουν κατά κεφαλή ΑΕΠ (σε ισοτιμία αγοραστικής δύναμης) παραπλήσιο με εκείνο των Ρουμάνων και χαμηλότερο εκείνου των Λεττονών!

Δεν πρέπει να αγνοήσουμε τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για [μείωση του πληθυσμού](#) της χώρας το 2016 παρά τον συνυπολογισμό των προσφύγων!

Δεν πρέπει να αγνοήσουμε τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για τη σημαντική μείωση του εργατικού δυναμικού της χώρας καθώς και την καθαρή μετανάστευση που από το 2010 – χωρίς να υπολογίσουμε τους πρόσφυγες – [πλησιάζει τους 300.000!](#)

Δεν πρέπει να αγνοήσουμε [τα στοιχεία της ΑΑΔΕ](#) ότι ήδη από το 2015 [περισσότερο από το ήμισυ](#) των φορολογικών δηλώσεων αφορούν συνταξιούχους και εισοδηματίες!

Δεν πρέπει να αγνοήσουμε τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ ότι [Αύγουστο](#) και [Οκτώβριο](#) του 2017 σημειώθηκε μείωση στην αγορά τροφίμων!

Τέτοιοι αριθμοί αποκαλύπτουν στην πράξη την αδυναμία άσκησης πολιτικής με κοινωνικά και εθνικά χαρακτηριστικά. Αντί λοιπόν για μια νέα οικονομική πολιτική διεξόδου διαμορφώνεται μια νέα οικονομική πραγματικότητα σε βάθος 5ετίας, προκαθορισμένη, αναπότρεπτη, αλλά και αποτρόπαιη για την πλειονότητα.

Τέτοιοι αριθμοί αποκαλύπτουν ότι η βιωσιμότητα μιας «καθαρής εξόδου» το ερχόμενο καλοκαίρι δεν προϋποθέτει μόνο την βιωσιμότητα του χρέους για αποτελεσματικά επιτόκια στις αγορές, αλλά κυρίως την αναγέννηση της πολιτικής στην χώρα.

Τέτοιοι αριθμοί αποκαλύπτουν ότι για μια πιο ανεξάρτητη και παραγωγική πορεία της χώρας στο πλαίσιο των συμφωνιών, χρειάζονται πολιτικοί με ικανότητα, ειλικρίνεια, όραμα και σχέδιο.

Χρειάζεται δημόσιος διάλογος βασισμένος στα επιχειρήματα και την επιστημονική έρευνα και όχι αφημένος στην προπαγάνδα και τα τρολ.

Χρειάζεται ενότητα των κοινωνικών δυνάμεων και όχι μικροπολιτικός και ανούσιος διχασμός.

Οι συμφωνίες προβλέπουν ότι το 2018 σαν «οικονομικό έτος» στην ουσία θα επαναλαμβάνεται ποσοτικά και ποιοτικά μέχρι το 2022 με προκαθορισμένους στόχους.

Η κατάσταση στο αδρανές πολιτικό σύστημα προϊδεάζει ότι το 2018 σαν «πολιτικός χρόνος» θα μπορούσε να επαναλαμβάνεται μέχρι το 2022 με ευκαιριακές συμπορεύσεις ή και εναλλαγές των «πολιτικών» παικτών.

Τα μηνύματα από την κοινωνία της πραγματικής αγοράς δεν συνηγορούν υπέρ της άποψης ότι η περίοδος 2015-2017 κατάφερε να ξεκαθαρίσει τον «κοινωνικό λογαριασμό» και άρα ότι τα επόμενα 5 χρόνια οι πολίτες θα υποτάσσονται στωικά ή αναγκαστικά στην λιτότητα, την ανισότητα, στην έλλειψη κινήτρων και προοπτικής.

Η κατάσταση στην κοινωνία των πολιτών είναι ίσως ο μόνος αστάθμητος παράγοντας διεξόδου. Όχι τόσο για τις πιθανές εκλογικές επιλογές που στο δοσμένο πλαίσιο δεν μπορούν να κάνουν την διαφορά, όσο για τις αντοχές και τις

αντιδράσεις, παρά την απογοήτευση, τον κονφορμισμό και τον ατομικισμό που κυριαρχούν σήμερα.

Αν η κοινωνία των πολιτών δεν πιέσει αποτελεσματικά τους σημερινούς ηγέτες ή δεν δημιουργήσει νέους, είναι αδύνατο να υπάρξει έξοδος από αυτή την κατάσταση.

Ο ένας θα παίρνει από τη σάρκα του άλλου και όλοι μαζί θυσία στους Σάιλοκ που θα πλουτίζουν από την αλληλοσφαγή μας.

Φωτογραφία: [Oprisco photography](#)

Twitter: [@BlogGnathion](#)